

ஓரு குட்டி. வலியை பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

முயற்சியின்றி கிடத்த நான்கு மலர்களைக் கொண்டு மாலையைத் தொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று உ

அன்புநிறை சந்திரா,

அடடா, அபாரம் . அப்படியே புட்டும்புட்டும் வச்சிட்டீ நங்களே.

பச்சோதே என்பாரா?!

ஆமா, அதுவும் தான் நடக்குதே..

கவிதையை படிச்சா அப்படியே கஷ்டமயிலல்லாம எழுதிட்டா மாதிரி ஒரு உணர்வு வருது. ஆனா, ஒரு

படிக்/ரசிக் க நாங்க ரடெ.

பிரமிப்பா இருக்கு, கவிதை வடிவத்தகைக்கையாளும் உங்களையோன்றோரைப்பார்க்கும்போது.

Posted by: Jayanthi at June 5, 2004 09:48 AM